

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Futuram in cælo felicitatem præsentì longè anteponebam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

perij innocentes, vitam illorum, æstiment insaniam, & finem illorum sine honore. Veniet tempus, quo palinodiam canent, & seipfos fatebuntur insaniuisse. Cum agricola semina, multo cum labore collecta, seminauerit, inquit S. Chrysostomus, si adsit aliquis agriculturæ ignarus, omnia, quæ fiunt, cernens, admirabitur, & forte dicet: Quid hic homo tandem facit? Collecta dissipat, nec dissipat tantum, sed & terræ cum multa cura commiscet, ne facile colligi possint: nec commiscet tantam terræ, sed & optat, vehementem fieri pluuiam, ut proiecta marcescant, & lutum fiat. Qui etiam turbabitur, cernens fulmina & corrusionationes de ferri. Agricola verò, non ita, sed letabitur tempestatem, cernens: non enim presentia respicit, sed futura expectat: non respicit ad fulmina, sed manipulos computat: non marcescentia semina, sed vernantes spicas, non grauem imbrem, sed incundissimam aræ ventilationem. Itidem & nos, non presentem spectemus laborem, sed orientem ex eo utilitatem, & ex eo nascentem fructum. Labor arrha est, cælum corona. Ita, teste Blofio, S. Gertrudis diuinitus intellexit, quòd, quemadmodum annulus est signum desponsationis, ita aduersitas tam corporalis, quam spiritualis humiliter propter Deum tolerata, est verissimum signum diuine electionis, & quasi desponsatio anima cum Deo: tantum, ut grauatus quisq; confidenter dicere possit hæc verba: AN NVLO SVBARRAVIT ME DOMINVS MEVS IESVS CHRISTVS.

S. Chrysost.
homil. 3. ad
pop.

Lud. Blofius
in Monili
spir. c. 10.

CAPVT XXXII.

A Fortuna excæcatis, oculos aperiri, si velint considerare quid futura, quid presens ferat felicitas.

Paradoxum videri potest, si quis dicat, neminem felice esse infeliciorem, & infelice nullum feliciorum, si Fortunam ferre nòrit: sed profectò oraculum est, iam olim à D. Augustino, his verbis prolatum: Nihil est infelicius felicitate peccantium, qua peccatis nutritur impunitas; & mala voluntas, velut hostis interior, nutritur. Quin & infelicem, in hac vita, felicem esse, haud inuiti fatēbimur, si quæ huc vsque differuimus, seriò expendere velimus, & presentia placeat cum futuris in trutinam mittere. Christiani non
smis,

L

S. Augustin.
epist. 5. ad
Marcellin.

II

S. Augustin. *smus*, ait S. Augustinus, nisi propter futurum seculum. Nemo presentia in Psal. 101. bona speret. Nemo sibi permittat felicitatem Mundi, quia Christianus est: sed utatur felicitate presenti, ut potest. Quo modo potest? quando potest? cum adest, consolationi Dei gratias agat; ubique sit gratus, nusquam sit ingratus: & patri consolanti, & blandienti, & patri emendanti, & flagellanti, & disciplinam danti gratus sit. Amat enim ille semper, siue blandiatur, siue minetur. Sed magis amat, cui maiorem destinat felicitatem. Quæ ergo maior sit felicitas, eodem Augustino iudice, decidatur: immo ipsa utraque felicitas decidat, dum se se ipsam, quid sit, declarat. Nam, licet infiniti ad finitum nulla sit proportio, atque idcirco æterna beatitudo cum huius vitæ fluxa voluptate, non secus atque Oceanus cum riuulo, immo longè dissimiliùs comparetur; humanis tamen affectibus ita nonnullorum mentes excæcantur, ut presentis vitæ delectatio, non solum maior, quàm re ipsa est, sed etiam futuris æternis gaudijs anteferenda videatur: quemadmodum etiam furiosis & ebrijs omnia duplicia

Laſtant. lib. de Opific. Dei, cap. 9. apparent. Nec tantum hoc ebrijs aut insanis accidit, sed etiam sanis ac sobrijs, ait Lactantius. Nam si aliquid nimis prope admouens, duplex videbitur. Certum est enim interuallum ac spacium, quo acies oculorum coit. Item si retrorsum auoces animum, quasi ad cogitandum & intentionem mentis relaxes; cum acies oculi utriusq; deducitur, tunc singuli videre incipiunt separatim. Si animum rursus intenderis, aciemq; direxeris; coit in unum, quidquid duplex videbatur. Quid ergo mirum, si mens veneno ac potentia vini dissoluta, dirigere se non potest ad videndum, sicut nec pedes quidem ad ambulandum, nervis stupeſcentibus debiles? aut si vis furoris in cerebrum sauiens, concordiam disſungit oculorum? Hoc idem accidit illis, quos non iam Circe, sed Babylonia meretrix suo poculo inebriat, dementat, illecebrisque ad insaniam redigit. Nimis prope admouent sensuum delectamenta; nimis inhiant voluptati: neque, animo retrorsum auocato, possunt rectè inspicere, quid Fortuna ridens secum ferat insidiarum ac miseriarum. De his dictum est: *Palpabunt quasi in tenebris, & non in luce, & errare eos faciet, quasi ebrios.* Ad hos dictum est: *Expergiscimini ebrijs, & flete, & ululate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine.* Venite, gustate & videte, quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

II.

Gustum nobis præbet maioris voluptatis, D. Augustinus, ut dixi, cuius hæc sunt. *Quanta erit felicitas, ubi nullum erit malum, nullum*